

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-60/2020

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača MILENE ZLATIC iz Normanaca, A. Stepinca 35, OIB: 50446718023, odlučujući o žalbi vjerovnika MULL-TRANS d. o. o. iz Oroslavja, Mokrice 180/C, OIB: 81751042446, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i Partneri d. o. o. iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Đakovu, Stalne službe u Našicama poslovni broj 13. Sp-1464/2019-13 od 09. prosinca 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04. ožujka 2020. godine,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Mull-Trans d. o. o. iz Oroslavja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Đakovu, Stalne službe u Našicama poslovni broj 13. Sp-1464/2019-13 od 09. prosinca 2019. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Milene Zlatić iz Normanaca, A. Stepinca 35, OIB: 50446718023 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnovu za plaćanje i vjerovnika naznačene u izreci.

Zaključkom suda utvrđena je vrijednost potrošačevih pokretnina u iznosu od 900,00 kuna.

Protiv navedenog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Mull-Trans d. o. o. iz Oroslavja (u nastavku teksta: vjerovnik), zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, dakle iz žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. točka 1. i 3. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača («Narodne novine» br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona («Narodne novine» br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da je izreka pobijanog rješenja nerazumljiva, te proturječna sama sebi i razlozima te odluke, te da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima tog rješenja navodi o sadržaju isprava, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe kako je pogrešno utvrđenje prvostupanjskog suda da se potrošač ne može smatrati nepoštenim u situaciji kada nije dostavio popis svoje imovine, jer da nekretnine i njegova primanja ne mogu biti predmet stečajne mase u ovoj vrsti postupka, u vezi čega ukazuje na stajališta ovog drugostupanjskog suda izražena u rješenju poslovni broj GŽ-2068/2019 od 30. listopada 2019. godine, GŽ-2120/2019 od 25. listopada 2019. godine i GŽ-1993/2019 od 30. listopada 2019. godine, koje odluke prilaže uz žalbu.

Vjerovnik navodi da je potrošač izjavio da nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici, a da je sud prvog stupnja utvrdio da isti ima određenu imovinu, pa da je nejasno na temelju čega je donesena pobijana odluka, te da je u takvoj situaciji trebalo u skladu s odredbama članaka 2. stavak 1. i 2., 79.b stavak 2. i 79.m stavak 1. točka 5. ZSP-a obustaviti predmetni postupak zbog nepoštenja potrošača.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 04. travnja 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, a da se ista nije očitovala da li je suglasna s provedbom tog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine, pa da se u smislu odredbe članka 79.c stavak 3. ZSP-a smatra da je izjavila kako nema imovine iz koje se mogu namirivati njezini vjerovnici.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da je potrošač u neprekidnoj blokadi u trajanju od 3.075 dana, te da ima evidentiranu neizvršenu osnovu za plaćanje u odnosu na vjerovnika i tražbinu iz točke III izreke pobijane odluke, koja s osnova glavnice iznosi 177,34 kuna.

Nadalje utvrđuje da je vjerovnik u očitovanju na oglas od 09. travnja 2019. godine objavljen na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova naveo kako osporava popis imovine potrošača, te je predložio da sud utvrdi vrijednost te imovine, pri čemu je naveo da je ista vlasnica nekretnina upisanih u zk. ul. br. 93, k. o. Normanci, pa da je za pretpostaviti da u

navedenoj nekretnini postoje pokretnine koje mogu ući u stečajnu masu i biti predmet unovčenja.

Međutim, u vezi toga utvrđuje da vjerovnik osim dokaza da je potrošač vlasnik nekretnine označene kao kat. čest. br. 332, iz zk. ul. br. 93, k. o. Normanci nije dostavio nikakve dokaze o pokretnoj imovini potrošača, u skladu s odredbom članka 79.f stavak 1. alineja 3. ZSP-a.

Nastavno gornjem, utvrđuje da je potrošač u razdoblju od 01. siječnja do 31. listopada 2019. godine primao mirovinu u iznosu od 18.296,24 kuna, u 2018. godini mirovinu u iznosu od 21.227,52 kuna, u 2017. godini mirovinu u iznosu od 20.553,63 kuna, a u razdoblju od 01. studenoga 2016. godine do 31. prosinca 2016. godine mirovinu u iznosu od 3.375,82 kuna.

Nadalje utvrđuje da potrošač ima transakcijski račun otvoren kod Slatinske banke d. d. koji je blokiran, a da kod te banke ima i zaštićeni račun na kojem se nalaze sredstva koja su u cijelosti izuzeta od ovrhe, te oročena sredstva/stambeno štedni ulog kod iste banke, novčani polog po viđenju i ulog na štednju po viđenju, koji je blokiran.

Prvostupanjski sud utvrđuje da potrošač ostvaruje mjesečna primanja od oko 1.800,00 kuna, te da nema u vlasništvu pokretnine niti drugu vrijedniju imovinu, pa da uzimajući u obzir troškove prehrane, režija i ostale troškove života vrijednost njezine imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa iznosi 900,00 kuna, slijedom čega odlučuje kao u izreci gornjeg zaključka.

Pri tome utvrđuje da se nekretnine u vlasništvu potrošača ne mogu u smislu odredbe članka 79.i stavak 10. ZSP-a unovčiti, slijedom čega utvrđuje da ista nema imovine iz koje bi se u ovom postupku mogli namiriti njezini vjerovnici.

Stoga pozivom na odredbe članaka 79.a stavak 2. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer iz nespornog utvrđenja suda proizlazi da potrošač ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, kao i da je razdoblje u kojem je imao tako evidentirane osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79.a stavak 1. i 2. ZSP-a).

Isto tako, pravilno je sud prvog stupnja postupajući u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a utvrdio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

S obzirom na navedeno, okolnost da se potrošač nije u roku od 15 dana očitovao na poziv Financijske agencije iz članka 79.b stavak 1. ZSP-a, niti je dostavio popis svoje imovine, pa tako niti u odnosu na nekretninu za koju je prvostupanjski sud utvrdio da je u njezinom vlasništvu, ne utječe na poštenje potrošača, a to stoga jer iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da se ta nekretnina ionako ne može unovčiti radi namirenja vjerovnika u jednostavnom postupku stečaja potrošača (članak 79.i stavak 10. ZSP-a).

Navedeno pravno stajalište zauzeto je i na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 27. studenoga 2019. godine i objavljenog na mrežnoj stranici Vrhovnog suda, slijedom čega je neosnovano pozivanje vjerovnika na odredbe članaka 2., 79.b stavak 2. i 79.m stavak 1. točka 5. ZSP-a, kao i na sadržaj uz žalbu dostavljenih rješenja ovog drugostupanjskog suda, jer su te odluke donesene prije nego što je usvojen gornji zaključak.

Stoga je pravilnom primjenom odredbe članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučeno na opisani način.

Slijedom navedenog, valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

U Rijeci, 04. ožujka 2020. godine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17894-f9325**

Kontrolni broj: **0821e-5d197-5cb08**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.